

statsministeren så i det lys, hvis han ser tilbage og kunne gøre tingene anderledes, i den situation, hvor kulturministeren altså direkte henvendt til statsministeren orienterer om, at man har den her dialog om tingenes tilstand, altså DR's dækning af Irakkrigen og af regeringen, ikke som pressens minister have belært kulturministeren en lille smule om, hvordan man omgås pressen, og om, hvilke principielle regler regeringen har for den omgang med pressen? For statsministeren har jo i et direkte svar til Folketinget klart tilkendegivet, at man altså har nogle klare regler for, hvordan man omgås pressen.

Kl. 13.45

Burde statsministeren så ikke i bagklogskabens klare lys have sagt til kulturministeren, at man måske lige skulle tænke lidt over, hvordan den dialog forløb?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg gentage, hvad jeg allerede har svaret: Jeg har først fået kendskab til, at der er sendt en sådan mail nu her, da den forleden kom frem i forbindelse med forberedelsen af et bogsalg. For det andet tror jeg ikke, at der er nogen anledning til at belære de enkelte ministre om spillereglerne mellem det politiske system og medierne. Det tror jeg faktisk alle fuldt ud er klar over. Og for det tredje har jeg ikke på noget tidspunkt opfattet det som sensationelt, at landets kulturminister har en løbende dialog med formanden for bestyrelsen i Danmarks Radio.

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som medspørger.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu har statsministeren i de sidste par besvarelser prøvet at tale sagen lidt ned. Det forstår jeg såmænd også godt, for det er jo ikke så interessant en sag for statsministeren at have en kulturminister, der ikke rigtig kender forskellen på, hvornår man blander sig i DR's redaktionelle frihed, og hvornår man sådan mere generelt har en løbende dialog.

Jeg kan også oplyse statsministeren om, at vi tidligere i dag har haft samråd med kulturministeren, hvor han garanterede, der ikke fandtes andre e-mail af den her slags fra hans hånd. Dermed vil jeg gerne høre, om statsministeren ikke vil erkende, at der dermed ikke er tale om en løbende dialog, men om et enkeltstående tilfælde,

hvor kulturministeren går ind og blander sig direkte i den redaktionelle linje.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første må jeg sige, at jeg ikke ved, hvordan kulturministeren har tilrettelagt sin dialog med skiftende bestyrelsesformænd i Danmarks Radio, og det overlader jeg trygt til kulturministeren selv at finde ud af.

Men dernæst må jeg altså afvise hr. Simon Emil Ammitzbølls påstand om, at kulturministeren har forsøgt at gå ind og påvirke den redaktionelle linje i Danmarks Radio. Det har han netop ikke gjort. Han har ikke henvendt sig til indlandsredaktøren eller nogen anden redaktør. Han har henvendt sig til bestyrelsesformanden i den her mail.

Det er netop i modsætning til, hvad daværende indlandsredaktør, David Trads, har oplyst den 17. marts i Nyhedsavisen, hvor han siger, at der er eksempler på, at radikale ministre i sin tid under eurokampagnen ringede indlandsredaktøren op for at brokke sig over dækningen. Det kan man da kalde at gå ind og blande sig direkte.

Der må jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at det måske også ville tjene hr. Simon Emil Ammitzbøll og hans parti lige at få den her sag bragt lidt ned på jorden, hvor den hører til.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I modsætning til statsministeren har jeg ikke dobbelte standarder for partifæller og andre, så det kan sådan set slet ikke hidse mig op, at regeringens nye defensor i forhold til alt, hvad der handler om Danmarks Radio, nemlig David Trads, åbenbart er kommet med nogle løse rygter, som han i øvrigt ikke har dokumenteret.

Det, der er det interessante i statsministerens svar, er derimod, at statsministeren siger, at han trygt overlader ansvaret til kulturministeren. Det synes jeg egentlig er meget flot. Statsretseksperter, medieprofessorer, borgerlige kommentatorer som Ralf Pittelkow og borgerlige aviser som B.T. på lederplads alle har taget afstand fra det, som kulturministeren har gjort. I udlandet ryster de på hovedet af, hvad der sker i Danmark, og statsministeren overlader det trygt til kulturministeren at foretage sine egne valg og sine egne overvejelser. Har statsministeren ikke lidt grund til alligevel at være utryg ved kulturministerens overvejelser?